

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: R.K., nar. ..., ..., *zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **06.09.2016** č.j. DSH/11815/16,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Tachov, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 9.6.2016, přest. č. 290/2015/PD, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30.12.2015 (dále jen „***zákon o silničním provozu***“), pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.500,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

V žalobě žalobce namítá absenci záměrného kříže na výstupu z radaru a odkazuje na vyjádření ČMI, které dle svého vyjádření předkládá k žalobě a navrhuje důkaz čtením, nicméně toto vyjádření nebylo přiloženo. Dále není zřejmé, které z šesti vozidel na výstupu z měření bylo měřeno, a to právě z důvodu absenci záměrného kříže. Žalobce navrhl výslech spolujezdce J.P. a rekonstrukci měření rychlosti. Žalobce také namítal, že byl nesprávně proveden výslech policistky H., neboť byla použita návodná otázka a jednak absentovala volná výpověď svědkyně. Dále byly námitky ze strany žalobce ohledně proškolení této policistky zdůvodňovány tím, že při výpovědi projevovala zásadní neznalosti ohledně provádění správného měření. Podle žalobce je také výrok nesrozumitelný, neboť není zcela zjevné, u které ze čtyř obcí v České republice se jménem Janov se přestupek měl stát. Žaloba obsahuje i námitku nedostatečného odůvodnění zavinění z nedbalosti vědomé a neodůvodnění výroku o povinnosti uhradit náklady řízení, i když žalobce připouští, že část tohoto odůvodnění je součástí výroku. Podle žalobce výrok v rozporu s § 77 zákona o přestupcích neobsahuje údaj o tom, že s odsouzením za přestupek je spojen též bodový postih.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že je mu známo, že zobrazení záměrného kříže je na fotografiích z radaru MicroDigiCam možné navolit stiskem tlačítka, není však nezbytně nutné a není podmínkou správnosti měření. Podle strany 62 návodu k obsluze "program MicroDigiViewer umožňuje změnit některé vlastnosti zobrazení záměrného kříže, přepnout zapnutí/vypnutí kříže". Žalobce nijak nespecifikuje vyjádření ČMI, proto podle žalovaného není třeba provádět dokazování takovým vyjádřením. Navíc v dané věci byla skutečnost, že rychlost byla naměřena bílému vozidlu VW Golf, které předjíždělo kolonu vozidel, prokázána výsledkem policistky V.H., která prováděla přímo měření i zastavení vozidla. Nejsou tak podle žalovaného žádné pochybnosti o tom, které vozidlo bylo změřeno. Pokud by k měření došlo v rozporu s návodem k obsluze, měření by neproběhlo. Tento závěr vyplývá též z rozsudků NSS č.j. 1 As 42/2011-115 a č.j. 3 As 82/2012-27. Dle žalovaného nebyla otázka na svědkyni Hotovou návodná. Žalovaný také nemá důvod jakkoli zpochybňovat přesvědčení svědkyně, že změřila i zastavila totožné vozidlo. Žalovaný má za vyvrácené naopak tvrzení žalobce, že jel v koloně vozidel, zejména s ohledem na foto z radaru a na výpověď svědkyně. K návrhu na výslech svědka J.P. žalovaný uvedl, že taková osoba ve vozidle nebyla, neboť zde byla zjištěna spolujezdkyně A.T. dle oznámení přestupku a úředního záznamu. Není namístě zpochybňovat schopnosti policistky obsluhovat radarové zařízení, neboť jde o běžný výkon služby policistů, a pokud za tímto účelem byla vyslána k výkonu služby, není důvod pochybovat o tom, že je k této činnosti proškolená, přičemž své proškolení při výslechu potvrdila. Za těchto okolností je nepodstatné, zda bylo měřeno ze stativu nebo z ruky. Skutečnost, že bylo měřeno na vzdálenost 359,8 m, je nerozhodná, neboť předmětný rychloměr je způsobilý měřit až do 400 m, jak vyplývá ze str. 67 návodu k obsluze. Žalobcem zmíněný rozsudek NSS č.j. 1 As 34/2010-81 podle žalovaného na věc nedopadá, neboť svědkyně se neodkazovala na úřední záznam, jako v dané věci, tedy nelze trvat na tom, že by její výpověď byla použitelná, jen pokud by jí bylo umožněno k věci volně vypovídat. Dle str. 49 návodu k obsluze je správně provedené měření v manuálním módu s uložením snímku signalizováno dvěma pípnutími krátce po sobě. Pokud by se ozvalo jediné pípnutí, signalizovalo by chybu měření, na displeji by se objevilo hlášení o chybě a snímek by se neuložil. Skutečnost, že na snímku není čitelná RZ, je irelevantní, neboť okolnost změření vozidla žalobce vyplývá z výpovědi svědkyně, která vyloučila záměnu vozidel. Navíc je tabulka s RZ částečně čitelná. Proto nebyl objektiv nastaven

nesprávně. Není důvodu, aby při výslechu byla svědkyně přezkušována z návodu k obsluze. Nelze po policistce požadovat kompletní znalost návodu, tedy z toho, že neodpověděla na otázky zmocněnce žalobce, nelze dovodit pochybnosti o její způsobilosti obsluhovat rychloměr. Podle žalovaného je irelevantní, zda si svědkyně uvědomila, že reflexe nemá být u laserového rychloměru. I pokud by svědkyně neodpověděla zcela správně, když reflexi vyloučila s ohledem na místo měření, není toto s to vyvrátit obecnou způsobilost svědkyně k obsluze rychloměru. Nerozhodná je i skutečnost, že svědkyně nevěděla důvod absence záměrného kříže na fotografii, neboť zda dojde k zobrazení kříže na fotografii, toto ovládá osoba zpracovávající data z radaru. Stěží existuje více obcí Janov ve směru na Novou Hospodu. Z www.mapy.cz vyplývá podle žalovaného, že jen obec Janov u Boru u Tachova je v dosahu Nové Hospody a navíc jen tato obec Janov je na silnici č. 21, tudíž místo přestupku je nezaměnitelné. Odůvodnění formy zavinění sice nedostačuje požadavkům v žalobcem zmíněném usnesení NS, neboť nejsou konkretizovány okolnosti vedoucí k závěru o formě zavinění, toto však nemá vliv na výměru uložené sankce, když byla uložena na samé spodní hranici zákonné sazby. Jen stěží lze dospět k závěru, že překročení dovolené rychlosti o nejméně 33 km/h může být nezaviněné jednání. Pokud by se žalobce podíval na tachometr nebo do krajiny, musel by rozpoznat nedovolenou rychlost. V dané věci by odůvodnění náhrady nákladů řízení muselo obsahovat totéž co výrok, tedy jde o ryze formalistický požadavek. Povinnost náhrady nákladů vyplývá z vyhlášky Ministerstva vnitra. Podle NSS je bodové hodnocení určitou sankcí, ale přestupkový zákon s tímto jako se sankcí nepočítá. Údaj o množství bodů za jednotlivé přestupky stanoví Příloha 1 zákona č. 361/2000 Sb. Jde o sankci spíše administrativní, když záznam bodů nepodléhá správní úvaze. Navíc k námitkovému řízení je příslušný správní orgán dle místa bydliště účastníka řízení, tedy nelze o něm rozhodovat v přestupkovém řízení.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 20.9.2015, podle něhož v tento den v 16:05 hod žalobce řídil osobní motorové vozidlo VW Golf bílé barvy RZ ... na silnici č. I./21 na 5,5 km u obce Janov a zde byl zastaven z důvodu překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 33 km/h v místě, kde byla nejvyšší povolená rychlost 90 km/h, tj. byla mu naměřena rychlost před odečtením odchylky 127 km/h. Žalobce se do oznámení odmítl podepsat i vyjádřit. Podle úředního záznamu z téhož dne pořízeného Policií České republiky (dále jen „PČR“) měla být spolujezdkyní paní A.T. Na výstupu z radaru je fotografie, kde vpředu je vozidlo žalobce, zjevně blíže ke středové čáře vozovky, zachyceno celé zhruba uprostřed snímku a za ním kolona vozidel. Vzdálenost, na kterou bylo měreno na příjezdu, je 359,8 m. K tomu máme součástí spisu ověřovací list k silničnímu laserovému rychloměru MicroDigiCam výrobní číslo UX018025.

Podle protokolu o jednání ze dne 29.2.2016 zmocněnec žalobce navrhl provést důkaz ověřovacím listem svědčícím o proškolení svědkyně policistky Hotové k obsluze rychloměru. Zmocněnec jménem žalobce tvrdil, že žalobce jel v koloně vozidel, což je zřejmé ze záznamu o přestupku. Nikde nebyl zaměřovací kříž, proto není zřejmé, jakému vozidlu byla měřena rychlost.

Svědkyně V.H. v tento den odpověděla na otázku správního orgánu, že osobní motorové vozidlo bílé barvy na záznamu vpředu je kontrolovaným vozidlem. Svědkyně uvedla, že vozidlo osobně měřila i zastavovala, takže ho po celou dobu viděla. Potvrdila, že je

proškolená k obsluze rychloměru. K otázce, proč nelze přečíst registrační značku vozidla, uvedla, že se na to nedá odpovědět. Po celou dobu však vozidlo viděla. Někdy je fotka lepší, někdy je horší. Má za to, že nelze ovlivnit kvalitu snímku. Existenci reflexe vyloučila s tím, že jde o místo, kde měří často, a nikdy k ničemu takovému nedošlo. Na dotaz, jaké úkony provedla na rychloměru před měřením, uvedla, že jej sestavila podle návodu k obsluze. Nevěděla, proč není na záznamu záměrný kříž. Na dotaz, zda nezměřila rychlost vozidlům za vozidlem žalobce, uvedla, že ne, protože vozidlo předjíždělo celou kolonu a po předjetí ho změřila. Úkony před změřením odmítla vyjmenovat s tím, že byly v souladu s návodem k obsluze, který si může přečíst kdokoli.

Do spisu bylo doplněno CD obsahující návod k obsluze laserového rychloměru LaserDigiCam. Na straně 62 návodu se uvádí, že program MicroDigiView umožňuje změnit některé vlastnosti nastavení záměrného kříže. Nastavuje se tak, že se klikne na volbu kříže zapnutí/vypnutí kříže.

Následně se žalobce písemně vyjádřil k věci nedatovaným podáním, které došlo prvostupňovému orgánu dne 10.5.2016, kde žalobce uváděl obdobné námitky jako v žalobě i v odvolání.

Správní orgán I. stupně konstatoval ve svém rozhodnutí, že považuje za nadbytečné zjišťovat, zda byla policistka k obsluze měřícího zařízení oprávněna a proškolená, protože patří k její práci, a správní orgán odkázal na rozsudek NSS sp.zn. 7 As 18/2011 ze dne 3.3.2011, podle něhož jsou policisté ke kontrole a dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu oprávněni ze zákona. Správní orgán se neztotožnil s tvrzením, že žalobce jel v koloně vozidel, jelikož ze záznamu je naopak zřejmé, že kolonu předjížděl. To bylo potvrzeno svědeckou výpovědí svědkyně H. Ta rovněž potvrdila, že po celou dobu vozidlo viděla, vozidlo na fotodokumentaci je totožné s vozidlem jí změřeným a následně zastaveným. Podle správního orgánu s ohledem na rychlost projíždějících vozidel musí změření rychlosti proběhnout ve větší vzdálenosti, aby mohlo být vozidlo bezpečně zastaveno. Rychlost byla změřena na vzdálenost 360 m a poté policistka vozidlo po celou dobu sledovala a následně zastavila. Nemohlo tedy dle správního orgánu dojít k záměně vozidla. Důkaz provedenou fotodokumentací považuje správní orgán za věrohodný a privilegovaný. Správní orgán odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 3As 82/2012-27 ze dne 16.1.2013, podle něhož v případě, že došlo ke změření rychlosti, nebylo měření ovlivněno žádnými dalšími vlivy a hodnota odpovídá skutečnosti. Pokud by došlo k chybě měření, nemělo by to za následek nepřesný výsledek, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo a na displeji by byla zpráva o chybě měření. Pokud není vše ideální, tedy úhel vozidla vůči paprsku, nedojde ke změření rychlosti. Podle správního orgánu fotodokumentace obsahuje všechny požadované údaje vyjma záměrného kříže, proto je vhodným důkazem dokazujícím spáchání přestupku. Snímek byl pořízen laserovým rychloměrem příslušného výrobního čísla, k němuž ověřovací list dokládá, že rychloměr splňuje stanovené podmínky a měření bylo provedeno v době platnosti ověření. Policistka pouze zařízení aktivovala k zaznamenání přestupku. Nemohla měření nijak ovlivnit, pouze mohla jednání zdokumentovat. Proto správní orgán nemá pochybnost, že vozidlo zachycené na fotografii skutečně překročilo nejvyšší dovolenou rychlost. Svědeckou výpovědí bylo prokázáno, že vozidlo, které je zadokumentováno, se shoduje s vozidlem, které policistka

měřila. V návodu k obsluze systému MicroDigiCam je uvedeno, že systém umožňuje zapnutí a vypnutí záměrného kříže. Správní orgán pouze dovyjasnil konkrétní skutečnost, na kterou byla svědkyně cíleně dotázána. Správní orgán neshledává ve svědecké výpovědi policistky rozpory a nelogičnosti, když policistka uvedla, že vozidlo předjíždělo celou kolonu a po předjetí ho změřila a následně ho zastavila, přičemž ho celou dobu viděla. Výpověď svědkyně podle správního orgánu splňuje požadavek na vysokou míru určitosti. Podle návodu správně provedené měření je signalizované dvěma pípnutími krátce po sobě. Jediné pípnutí signalizuje chybu v měření a snímek se neuloží dle stránky 49 návodu. Z toho vyplývá, že měření bylo provedeno správně. Vzhledem k tomu, že na záznamu přestupku nebyla čitelná registrační značka a nebyl zobrazen záměrný kříž, byla vyslechnuta policistka, která zaměření vozidla provedla. Správní orgán nemá důvod zpochybňovat skutečnosti jí zjištěné v rámci plnění pracovních povinností. Zjišťování protiprávních jednání není jediným zájmem policistky, ale plnění pracovních povinností. Na výsledku správního řízení nemá osobní zájem. Výpověď zároveň koresponduje s ostatními podklady. Proto správní orgán hodnotí výpověď policistky jako věrohodnou. K formě zavinění přestupku, jakožto vědomé nedbalosti správní orgán pouze konstatoval, že žalobce bez přiměřených důvodů spoléhal, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti nedojde. Pokud jde o další hodnocení přitěžujících a polehčujících okolností, bylo zhodnoceno ve prospěch žalobce, že nedošlo k jiným nevratným následkům a i přístup k projednávané věci, kdy se správním orgánem žalobce spolupracoval, naopak v neprospěch žalobce bylo zohledněno, že v období let 2013-2015 se žalobce dopustil dvou přestupků obdobného charakteru, tudíž na něj nelze nahlížet jako na bezúhonného. Peněžitá sankce přesto byla uložena na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný se rovněž ztotožnil s prvostupňovým orgánem, že provádět důkaz osvědčením o proškolení svědkyně je nadbytečné s ohledem na rozsudek NSS sp.zn. 7As 18/2011, neboť měření rychlosti projíždějících vozidel je běžnou činností policistů, kdy způsobilost k tomuto garantuje policie a zde nevznikly žádné pochybnosti o tom, že by svědkyně neměla být k této činnosti proškolená, když navíc uvedla, že proškolená byla. Na základě pořízené fotodokumentace v návaznosti na výslech svědkyně je podle žalovaného zjevné, že rychlost byla naměřena vozidlu řízenému odvolatelem. Vyjádření svědkyně o předjetí kolony a následném změření vozidla, odpovídá i postavení vozidla u podélné přerušované čáry při středu vozovky na pořízené fotografii z měřicího zařízení. Pokud jde o částečně čitelnou registrační značku začínající x a končící číslem x, údaje o vozidlu odpovídají částečně čitelné registrační značce. Je zcela irelevantní, zda záměrný kříž je zakreslen, neboť toto je pro prokázání přestupku nepodstatné. Správní orgán odkázal na stranu 62 návodu k obsluze radaru, podle něhož může být záměrný kříž zobrazen nebo vypnut. Žalovaný zkonstatoval, že před správním orgánem I. stupně žalobce nenavrhл provedení důkazu originálem fotografie z měření v digitálním formátu se záměrným křížem, jak tvrdí v odvolání. Nelze podle žalovaného s ohledem na provedené dokazování pochybovat o tom, zda bílé vozidlo vpředu snímku je skutečně vozidlem, kterému skutečně bylo naměřeno překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Vzhledem k tomu, že bylo spolehlivě prokázáno, kterému vozidlu svědkyně naměřila překročení rychlosti, absence záměrného kříže byla irelevantní a dokazování nebylo třeba v tomto směru doplňovat. Svědkyně podle žalovaného dostatečně určitě dokázala i s časovým odstupem popsat stěžejní okolnosti projednávané věci a z jejího popisu nelze vyvodit, že by si na věc nevzpomínala. Není účelem výsledku policisty, aby detailně popisoval každý jednotlivý krok při obsluze radaru. Nelze

tedy konstatovat, že pokud svědkyně tyto kroky odmítla popsat a odkázala na postup v souladu s návodem k obsluze, že by takový postup byl vyhýbáním se odpovědi a že by způsobil nevěrohodnost svědkyně. Navíc, i pokud by svědkyně nastavila radar ve větším úhlu, tedy dále od vozovky, s o hledem na stranu 72 návodu k obsluze měřicího zařízení MicroDigiCam, týkajícího se tzv. cosinu efektu, by toto nemohlo mít za následek neplatnost měření, neboť by vždy byla naměřena rychlost nižší než skutečná, tedy ve prospěch řidiče, pokud by nedošlo k tzv. chybovému hlášení. Žalovaný se ztotožňuje se žalobcem, že svědkovi by mělo být umožněno vypovídat volně, avšak pokud byla zjištěna jedna konkrétní skutečnost a výsledek byl pouze za účelem dovyjasnění této skutečnosti, absence volného výsledku nemůže mít za následek nepoužitelnost výpovědi jako takové. Žalovaný nemá otázku vztaženou výhradně k vozidlu na fotografii za návodnou, protože na předmětnou otázku mohla svědkyně volně odpovědět jakkoliv, tedy potvrdit, že bílé vozidlo bylo změřeným a zastaveným vozidlem, nebo že tomu tak nebylo. Toliko lze přijmout závěr, že otázka mohla být formulována vhodněji, ale přesto není návodná a není důvod ji nepřipustit. Opět je zcela lživým tvrzení o navrženém důkazu svědeckou výpovědí paní A.T., ve vztahu k poškození měřicího zařízení, neboť takový důkazní návrh nebyl uplatněn. Byl uplatněn teprve v odvolání, kdy žalovaný neshledává důvody pro doplnění této svědecké výpovědi, neboť s ohledem na spolehlivě zjištěný skutkový stav věci považuje toto za nadbytečné: Nadto uplatnění důkazního návrhu až v odvolání ve vztahu k účelové argumentaci poškozením měřicího zařízení, je zjevnou snahou žalobce o protahování řízení za účelem dosažení zániku odpovědnosti za přestupek.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Po doplnění dokazování přečtením části návodu k obsluze radaru (str. 62) soud dopěl k závěru, že vliv na správnost provedeného měření nemá absence záměrného kříže, neboť je možné fakultativně tuto funkci zapínat a vypínat.

K důkazu navrženému žalobcem, tj. k vyjádření ČMI, soud uvádí, že jej nebylo možno provést, neboť jej žalobce přes své tvrzení nepřiložil k žalobě a ani blíže nespecifikoval.

Pokud jde o tvrzení, že není zřejmé, které z vozidel bylo na výzvu změřeno, touto otázkou se správní orgány obou stupňů zabývaly dostatečně podrobným způsobem a soud ses jejich závěry ztotožňuje. Rozhodující v tomto směru byl obsah záznamu o přestupku a výpověď svědkyně Hotové, která jednoznačně potvrdila, že změřila první vozidlo na snímku poté, co předjelo kolonu vozidel. Pozice vozidla na snímku blízko středové čáry vozovky potvrzuje tuto výpověď o předjíždění ostatních vozidel.

Pokud jde o návrh na výsledek svědka Jakuba Průdka, soud neprovedl tento důkaz, neboť je zřejmé z úředního záznamu a také z odvolání žalobce, že spolujezdcem byla jiná osoba, paní A.T.

Pokud jde o návrh na rekonstrukci měření rychlosti, soud toto shledal nadbytečným, neboť nebyly zjištěny žádné konkrétní pochybnosti o tom, že by bylo měření rychlosti nesprávně provedené, a proto neplatné. Žalobce v tomto směru namítal jen to, že se jednalo o měření z velké vzdálenosti, avšak jde o rychloměry certifikované na vzdálenost 400 m a bylo

měřeno zhruba na 360 m, tedy v povoleném rozmezí.

Ohledně námitky, že správní orgán neumožnil policistce H. volně k věci vypovídat a že použil náhodnou otázku, se soud zcela ztotožnil se závěrem žalovaného, že zcela správně správní orgán I. stupně při výslechu nepostupoval, nicméně podstatné okolnosti z výpovědi, tedy které vozidlo bylo v dané věci změřeno, i podrobnosti z provedeného měření, tj. že policistka zaměřila vozidlo, které předjelo kolonu a následně ho zastavila, jsou použitelné.

Rovněž nebylo namístě prokazovat proškolení policistky H., jednak z toho důvodu, že nevznikly pochybnosti o tom, že by postupovala v rozporu s návodem k obsluze, a jednak sama svědkyně výslovně potvrdila, že proškolená byla.

Žalobce navrhl provést jako důkaz návod k obsluze, přičemž nespecifikoval, o které konkrétní části se jedná, které mají být provedeny, když návod má sto stránek. K tomu soud konstatuje, že ta část, která byla považována soudem za podstatnou vztahovala se k žalobním bodům, byla soudem přečtena (strana 62).

Výrok nebyl soudem shledán nesrozumitelným. I tímto se již zabýval žalovaný v rámci vyjádření k žalobě a soud se s tímto závěrem ztotožňuje, když ve výroku je specifikace místa spáchání přestupku na silnici č. 21 u obce Janov ve směru k obci Nová Hospoda. Takto je místo přestupku jednoznačně stanoveno, neboť je určené i silnicí č. 21, takže je zřejmé, o kterou obec Janov se jedná.

Odůvodnění vědomé nedbalosti bylo nedostačující, nicméně s ohledem na to, že byla uložena sankce na samé spodní hranici zákonné sazby, nemohlo toto mít vliv na zákonost výroku o výši sankce.

Ve výroku o povinnosti uhradit náklady řízení v prvestupňovém rozhodnutí se uvádí, že obviněnému se v souladu s § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a ust. § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ukládá povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1.000,-Kč, přičemž uložená pokuta a náklady jsou splatné do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kde je dále specifikován způsob platby a číslo účtu příjemce. Současně je zde poučení, že v případě nezaplacení pokuty bude tato vymáhána dle § 175 zákona č. 282/2009 Sb., daňového řádu. Přestože není v odůvodnění nic víc ohledně povinnosti žalobce zaplatit náhradu nákladů řízení, v dané věci obsahuje sám výrok dostatečné podrobnosti na to, aby byl určitý a aby založil povinnost žalobci. Nelze v tomto shledávat nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

K tvrzení, že ve výroku není uveden bodový postih za přestupek, soud uvádí, že toto do výroku o vině a trestu za přestupek nepatří, neboť jde pouze o administrativní opatření, které provádí zcela jiný správní orgán, a to až po právní moci rozhodnutí o přestupku, a to na základě údajů stanovených zákonem.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 14.12.2017

Mgr. Jana Komínková,v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: L. K.